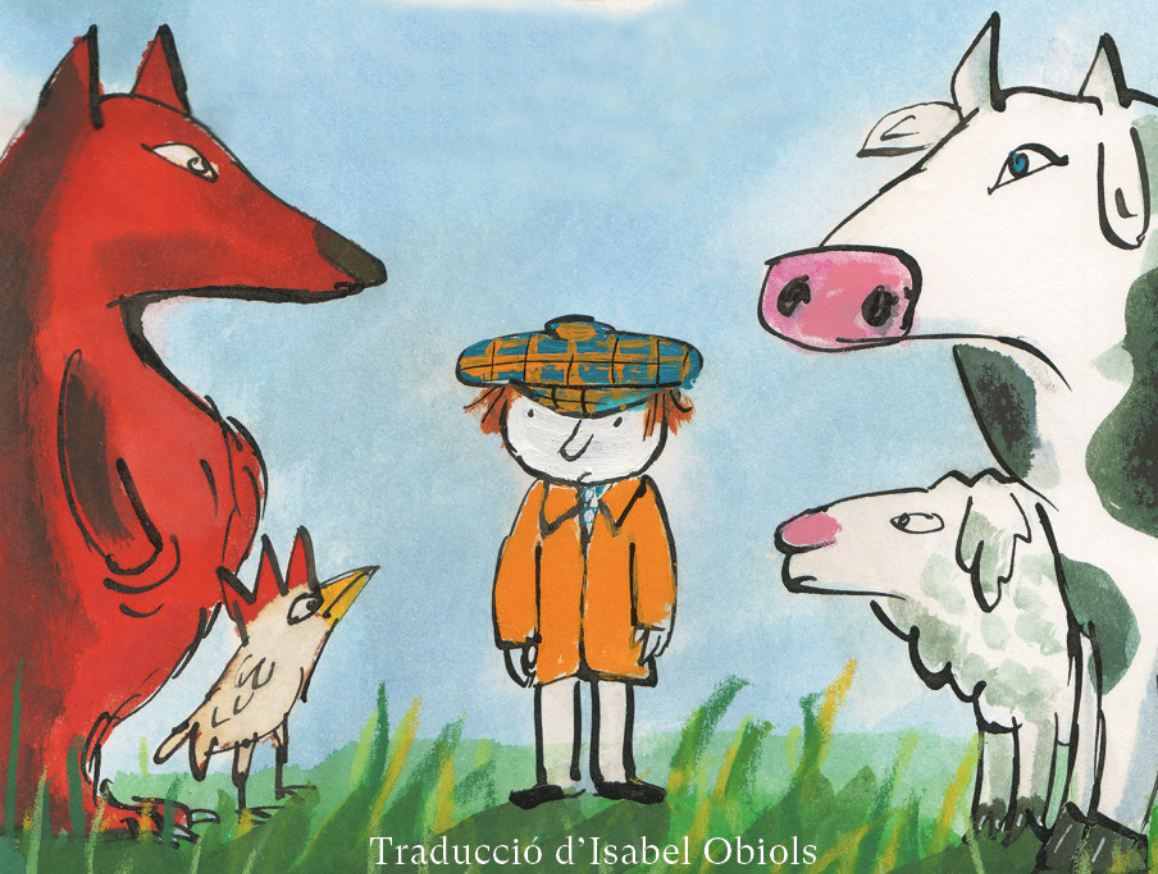

El nen

Colas Gutman

Il·lustracions d'Emilio Urberuaga

Traducció d'Isabel Obiols

-No m'agrada anar al camp, tot és verd, lleig i avorrit!

-Però Lleonard, com pots dir una cosa així?
Anar al camp és genial! -diu la mare.

-I tant! A tots els nens els agrada, el camp -afegeix el pare.

-Doncs a mi no.

Els caps de setmana, la cosa que més agrada als meus pares és prendre un te en silenci a la vora del foc. Ells en diuen fer vida de camp, i és horrible.

A mi, el que m'agrada és caminar pel carrer, saltar de banc en banc, anar al cine i espantar els coloms.

Al camp no puc fer res més que... admirar-lo. És com avorrir-se però sense poder tancar els ulls.

En resum: m'avorreixen la llar de foc, els ànecs, les gallines, les vaques, els arbres i de vegades fins i tot els tractors que passen xino-xano per davant de casa.

Quan el pare i la mare no fan un te a la vora del foc com els homes de les caveres, em porten a caminar.

Generalment plou, els peus em fan mal i de seguida tinc set. No hi ha res pitjor.

Però l'últim cap de setmana va passar una cosa:

-Mira que bonic! -va dir la mare.

-No és bonic, és verd -vaig contestar.

-Això és perquè plou -va dir el pare.

-Plou sempre -vaig dir jo.

-Agafem aquest corriol? -va proposar la mare.

Un corriol és una mena de carrer sense botigues i amb herba al mig. Hi ha pedres que et fan

torçar els turmells i, a banda i banda, ortigues que piquen.

Als pares els encanta agafar corriols que no coneixen. Diuen que són indrets màgics.

La mare va dir:

–Aquí hi trobarem gallines, n'estic segura.

–Quina meravella, que hi hagi tants animals en llibertat –va dir el pare.

Llavors em vaig despistar pensant en els tigrés, els ossos i els micos que hi ha dibuixats a la funda del meu edredó, i vaig ficar el peu en un bassal.

Mentre el pare comptava les fulles d'un arbre i la mare es preguntava si devia ser temporada de castanyes, vaig topar de nassos amb una ovella.

Com que soc un nen educat, li vaig dir bon dia. I com que resulta que aquesta ovella en concret parlava, em va contestar:

–Hola.

I de seguida va afegir:

–Perdona, però tu què ets?

–Com que què soc? –vaig dir.

–Que quina mena d'animal ets.

Vaig pensar: «Ua!la, devem haver arribat al camp de debò de què parla la mare. Aquesta pobre ovella no ha vist un nen en sa vida!».

–No soc cap animal –vaig contestar–, soc en Lleonard.

–Ets una mena de lleopard?

–No, Lleonard és el meu nom. I tu, com et dius?

–Ovella.

–Ah.

Llavors l'ovella em va començar a ensumar i em va fer una pregunta molt rara:

–I per a què serveixes?

La pregunta em va fer pensar en un munt de coses:

«Un llevataps,
una màquina de cosir,
un robot de cuina,
una pilota de futbol,
un coixí».

Em vaig quedar mirant l'ovella i li vaig dir:

–Doncs em sembla que no serveixo per a res.

L'ovella va deixar anar una riallada molt forta i una vaca se'ns va acostar.

–Què és? –va preguntar la vaca.

–Una mena de lleopard que no serveix per a res –va respondre l'ovella.

–Que no, que soc un nen! Que pesades! Mi-reu, vaig a buscar els meus pares perquè us ho expliquin ells.

Però cal tenir en compte que una altra de les propietats del camp és que és molt fàcil perdre-s'hi. No hi ha res que s'assembli més a un corriol que un altre corriol, un arbre a un altre arbre i una pedra a una altra pedra.

Em vaig perdre com en uns grans magatzems, però aquí no hi havia un punt d'informació on em poguessin recollir.

Així que em vaig quedar amb la vaca i l'ovella i després se'ns va afegir una gallina. Es van asseure a terra amb les cames encreuades com els indis (cosa una mica difícil per a la vaca) i em van dir:

–Explica'ns què és un Lleonard.

–Voleu dir que us expliqui què és un nen?

–Sí.

La pregunta em va posar una mica nerviós, com quan pel meu aniversari intento endevinar què hi ha dins dels paquets embolicats.

Vaig pensar: «Un nen no és un obrellaunes, ni un assecador de cabells, ni tampoc és una bossa de patates fregides».

I vaig dir:

–Els nens van amb els pares. Una mica com les piles van amb els cotxes teledirigits.

–Vols dir que ets una pila? –em va preguntar la vaca.

